

Κυριακή 10η Ἰανουαρίου 2021

Κυριακή μετά τά Φῶτα

(Ματθ. 4, 12 – 17).

«...φῶς μέγα» (Ματθ. 4, 16).

Σήμερα, μετά τή λαμπροφόρο ἑορτή τῶν Θεοφανείων, μετά τήν ἀποκάλυψη τῆς Ἁγίας Τριάδος στή ζοφερή ἀνθρωπότητα, ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία μᾶς παρουσιάζει τήν ἔναρξη τοῦ λυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Ἰησοῦ ὡς «φῶς μέγα».

Ὁ Κύριος κατέβηκε σιωπηλά καί ἀθόρυβα στόν κόσμο καί ἀνερμηνεύτως φόρεσε τήν ἀνθρώπινη φύση ἀπό ἀγάπη καί πόθο νά ἔνωθεῖ μέ τό πλάσμα Του. Μετά τήν ἁγιασμένη Βάπτισή Του σπάζει τή σιωπή καί ἀρχίζει νά ξεδιπλώνεται στήν ἀνθρωπότητα, γιά νά ἀποκαλύψει τήν ἀλήθεια τῆς παρουσίας Του καί νά δώσει τήν

εὐκαιρία στὸν κάθε ἄνθρωπο προσωπικά νά Τόν ἀγαπήσει ἢ νά Τόν ἀπορρίψει, νά ἐπιλέξει ἀνάμεσα στή σωτηρία καί στήν καταστροφή.

Σήμερα ὁ Ἥλιος τῆς Θεότητας ἀνατέλλει ἀπό τά σκοτάδια τῆς λησμοσύνης καί τῆς ἄγνοιας, γιά νά φωτίσει τόν κάθε ἄνθρωπο χωριστά καί ὅλους μαζί. Ἡ ἀνατολή τοῦ εὐαγγελίου ἔρχεται ὡς «φῶς μέγα» νά καθαρίσει, νά θεραπεύσει καί νά οἰκοδομήσει. Ὁ Χριστός καθαρίζει μέ τήν παρουσία Του καί τό λόγο Του τή βρωμιά καί τή σαπίλα τῆς ἀνυπακοῆς. Θεραπεύει τή φθορά μέ τή νίκη ἐναντίον τοῦ θανάτου. Οἰκοδομεῖ τήν ἐλπίδα, ἡ ὁποία εἶχε γκρεμιστεῖ ἀπό τήν πλάνη καί τό ψέμα.

Αὐτό τό μέγα φῶς τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καί τή λυτρωτική διδασκαλία Του τά ἔχουμε σήμερα ἀνάγκη περισσότερο ἀπό ποτέ. Σήμερα ὁ κόσμος βιώνει τή σκιά τοῦ θανάτου μ' ἕναν τρόπο δαιμονικά δόλιο καί σκληρό. Πίσω ἀπό τό προκάλυμμα τῆς ζωῆς, πίσω ἀπό τό

ἀγαθὸ τῆς ὑγείας, πίσω ἀπὸ τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας, τῆς δημοκρατίας, τῆς εὐημερίας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνολογίας, τῆς εὐνομίας, τῆς «λεγόμενης» ποιότητας ζωῆς, κρύβεται ἡ σκιά τοῦ θανάτου. Τὰ συστήματα τῆς κοινωνίας ἀνέβασαν τὴν παροῦσα ζωὴ στό ὑψηλότερο σκαλοπάτι τοῦ συστήματος ἀξιῶν καὶ γκρέμισαν τὴν ἀληθινὴ ἐλπίδα τῶν ἀνθρώπων γιὰ αἰωνιότητα καὶ ἀφθαρσία. Ἐνας κόσμος πού κινεῖται στό στενὸ πλαίσιο τῶν σωματικῶν αἰσθήσεων στερεῖ τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ἐλπίδα ἑνὸς κόσμου ἀληθινῆς ζωῆς. Αὐτὰ πού ἀντιλαμβάνονται οἱ σωματικὲς αἰσθήσεις εἶναι ὅλα ὅσα φθείρονται καὶ χάνονται. Δέν ὑπάρχουν ὅμως μόνον αὐτά. Πέρα ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῶν αἰσθητῶν ὑπάρχει καὶ ἡ ἀληθινὴ πραγματικότητα τῶν πνευματικῶν. Ὁ κόσμος δέν ἀποτελεῖται μόνον ἀπ' αὐτὰ πού βλέπουμε, πού ἀκοῦμε, πού γευόμαστε, πού ἀκουμπᾶμε καὶ πού μυρίζουμε. Ὑπάρχουν πράγματα πού δέν τὰ βλέπουμε, πού δέν μποροῦμε νὰ τὰ ἀκούσουμε, πού δέν τὰ

γευόμαστε, ούτε τά μυρίζουμε και ούτε τά αγγίζουμε. Ἡ ψυχή, ἡ σκέψη, ἡ ἀρετή, ἡ ἀγάπη, ἡ ἐλευθερία, ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ, οἱ ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἱ καρποὶ τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα, ὅπως εἶναι ἡ χαρά, ἡ ἐλπίδα, ἡ ἀγαθοσύνη, ἡ πραότητα καὶ πολλά ἀκόμη, παρόλο πού δέν ἐμπίπτουν στίς δυνατότητες τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων τοῦ σώματος, ἐντούτοις ὑπάρχουν καὶ εἶναι ἀληθινά.

«Φῶς μέγα» ἀνατέλλει σήμερα γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Αὐτό τό φῶς δέν εἶναι κατάστασις, δέν εἶναι σύστημα, δέν εἶναι ἰδέα καὶ ἄποψη. Εἶναι πρόσωπο. Εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ἔρχεται νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τά ψευδοπροβλήματα στά ὁποῖα προσπαθοῦν τά διάφορα συστήματα νά μᾶς ἐγκλωβίσουν. Ἔρχεται νά μᾶς πει πῶς ἡ ζωὴ δέν γεννιέται ὡς περιστατικό μέσα σ' ἓνα μαιευτήριο. Ἡ ζωὴ δέν εἶναι ἓνα βιολογικό συμβάν. Ἡ ζωὴ δέν εἶναι ἡ ἀρμονικὴ λειτουργία τῶν

ὀργάνων τοῦ σώματος. Ἡ ζωὴ δὲν εἶναι μόνο χῶμα καὶ μόνον ὕλη. Ἡ ἀληθινὴ ζωὴ εἶναι σχέση. Τὸ ἀγαθὸ τῆς ζωῆς εἶναι τὸ πολυτιμότερο, ἐπειδὴ κατὰ τὴ διάρκειά της δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ φτιάξει ὁ ἄνθρωπος τὴ σχέση του μὲ τὸ Θεό. Ὁ Θεὸς δὲν ἔφτιαξε τὸν ἄνθρωπο ἀπλῶς γιὰ νὰ ὑπάρχει. Τὸν ἔπλασε γιὰ νὰ ἐνωθεῖ μαζί του. Μία ζωὴ ἢ ὁποῖα δὲν ὀδηγεῖ στὴν ἔνωση μὲ τὸ Θεό δὲν εἶναι ἀληθινὴ ζωὴ. Εἶναι θάνατος, σκοτάδι, φθορά, ἀρρώστια, πίκρα, πόνος καὶ ἀγωνία.

Σήμερα, πού οἱ ἄνθρωποι ἀπελπίζονται μπροστά στὴν ἀσθένεια καὶ στὴν προοπτικὴ τοῦ σωματικοῦ θανάτου, ἀποδεικνύουν πῶς δὲν κατάλαβαν τὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς ζωῆς τους καὶ τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο εἶναι πολύτιμη. Ἔτσι, στὴν προσπάθειά τους νὰ τὴ σώσουν, τὴν εὐτελίζουν καὶ τὴν καταστρέφουν. Προσπαθοῦν νὰ διαφυλάξουν τὸ βιολογικὸ γεγονὸς τῆς ζωῆς καὶ χάνουν τὸ νόημα καὶ τὸ σκοπὸ αὐτοῦ τοῦ γεγονό-

τος. Προσπαθοῦν νά σώσουν τήν υ̅γεία τοῦ σώματος καί λησμονοῦν τή σχέση μέ τό Θεό. Ἔτσι ὁμως χάνουν καί τά δύο. Χάνουν τό Θεό, ἀπό ἀδιαφορία καί ἄγνοια, καί χάνουν καί τό σῶμα, διότι οὕτως ἤ ἄλλως ὅλα τά σώματα εἶναι προορισμένα γιά νά χαθοῦν.

Σήμερα ὁ Χριστός ὡς «φῶς μέγα» ἔρχεται νά φωτίσει τά ἀδιέξοδα καί νά μᾶς δώσει τήν ἀπάντηση στίς ἀγωνίες μας. Ἐρχεται νά φωνάξει τό: «μετανοεῖτε» ὡς λύση στά προβλήματα τῆς υ̅γείας καί τῆς φθορᾶς. Αὐτό τό: «μετανοεῖτε» εἶναι ὁ δρόμος τῆς σχέσης μας μαζί Του. Ἄν στή ζωή μας χτίσουμε αὐτή τή σχέση μέ τόν Κύριο, τότε τά θέματα τῆς υ̅γείας τοῦ σώματος θά τά διαχειριστοῦμε μέ ἰσορροπία καί ἐλπίδα. Τότε θά φροντίσουμε τό σῶμα μας μέ αὐτοσεβασμό καί μέ ἀγάπη γιά μᾶς ἀλλά καί μέ σεβασμό καί ἀγάπη καί γιά τούς διπλανούς μας. Θά ἀποφύγουμε τούς ἄσκοπους ἥρωισμούς, τις ἀπάνθρωπες ἐπιπολαιότητες καθώς καί τις

ἀμέτρητες φοβίες καί ὑστερίες, πού διαλύουν
κάθε ὀμορφιά καί νοστιμάδα στήν ὕπαρξή μας.

Ὅταν βάλουμε τό Χριστό ὡς μοναδικό φῶς
μέσα μας, τότε θά περπατήσουμε τό σύντομο
μονοπάτι αὐτοῦ τοῦ βίου σταθερά, ἀνάμεσα σέ
θλίψεις καί χαρές, καί θά φτάσουμε μέ
ἀσφάλεια στή δική Του ἀπέραντη χαρά, στή δι-
κή Του ἀπέραντη ἀγκαλιά, γιά τήν ὁποία πλα-
στήκαμε. Ἀμήν.